

Научно-исследовательский проектно-
конструкторский институт морского
флота Украины
Морской учебно-консультационный
центр «MarinECC»

Одесский национальный морской
университет

СБОРНИК научных трудов

по материалам международной научно-практической
конференции

***«Перспективные инновации в науке,
образовании, производстве и транспорте
'2008»***

20-30 июня 2008 года

Том 7
Экономика

Одесса 2008

СОДЕРЖАНИЕ

ЭКОНОМИКА

Механизм регулирования экономики	
<i>Круглов В.Н.</i> ОСОБЕННОСТИ МЕХАНИЗМА ФИНАНСИРОВАНИЯ ПРИОРИТЕНОГО НАЦИОНАЛЬНОГО ПРОЕКТА «ЗДОРОВЬЕ» В КАЛУЖСКОМ РЕГИОНЕ РФ НА СОВРЕМЕННОМ ЭТАПЕ.....	3
<i>Круглов В.Н.</i> ОСОБЕННОСТИ МЕХАНИЗМА ФИНАНСИРОВАНИЯ ПРИОРИТЕНОГО НАЦИОНАЛЬНОГО ПРОЕКТА «ДОСТУПНОЕ И КОМФОРТНОЕ ЖИЛЬЁ – ГРАЖДАНАМ РОССИИ» В КАЛУЖСКОМ РЕГИОНЕ РФ НА СОВРЕМЕННОМ ЭТАПЕ.....	8
<i>Озаріна О.В., Дайбанова Ю.І.</i> ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ФОНДОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ.....	18
<i>Озаріна О.В., Трофимова Т.С.</i> ФІНАНСОВА БЕЗПЕКУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ФІНАНСОВОЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	20
<i>Дзидзовев К.В.</i> ОРГАНИЗАЦИОННЫЕ ВОПРОСЫ ГОСУДАРСТВЕННОГО СТИМУЛИРОВАНИЯ ИННОВАЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ.....	22
<i>Павлов К.В.</i> ЭКОНОМИЧЕСКОЕ ЯДРО РЕГИОНА: СУЩНОСТЬ, КРИТЕРИИ ФОРМИРОВАНИЯ И ЭЛЕМЕНТНЫЙ СОСТАВ.....	27
<i>Бондар О.В.</i> МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ.....	36
<i>Пономарев И.А.</i> ЭФФЕКТИВНОСТЬ СОГЛАШЕНИЯ О РАЗДЕЛЕНИИ ПРОДУКЦИИ.....	39
<i>Marzhokhova M., Makaev M.</i> METHODOLOGICAL APPROACHES OF CARRYING OUT MONITORING OF A CONDITION AND INNOVATIVE POTENTIAL OF REGIONAL ECONOMY DEVELOPMENT TENDENCIES.....	42
<i>Азарова А. О., Новіцька О. В., Гіль О. В.</i> ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	44
<hr/>	
Экономика отраслей хозяйства	
<i>Карманова Я.М.</i> АНАЛИЗ ЕМКОСТИ РЫНКА РАСТИТЕЛЬНЫХ МАСЕЛ В КЕМЕРОВСКОЙ ОБЛАСТИ.....	46
<i>Мотовиц Т.Г.</i> НЕКОТОРЫЕ ВОПРОСЫ РАЗВИТИЯ ИННОВАЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В ХАБАРОВСКОМ КРАЕ.....	48
<i>Кулик И.В.</i> К ВОПРОСУ ОПРЕДЕЛЕНИЯ ЗАТРАТ НА ОБЕСПЕЧЕНИЕ КАЧЕСТВА ПРОДУКЦИИ.....	56
<i>Прокопец Т.В.</i> РЕЗУЛЬТАТЫ ВНЕДРЕНИЯ ХАССП И СМК НА АГРОПРЕДПРИЯТИЯХ СЕВЕРНОГО РЕГИОНА РК.....	60

Monitoring of a condition and tendencies of development of innovative potential of economic system in a cut of the presented components assumes a quantitative estimation of the certain indicators in aggregate representing innovative potential.

In modern world practice there are a considerable number of the various indicators estimating a level of development of innovative activity: starting from an estimation of the human capital, the indicators measuring knowledge, scientific-technical progress, and finishing by separate indicators of the share market. The various international organizations work out their own systems of the indicators reflecting level of innovative potential of region. The estimation of productivity of innovative processes can be carried out by means of such indicators as a share of innovative activity in region economy, an indicator of social and economic utility of innovations, a share of innovations in the region budget etc. However calculation and the analysis of such indicators in domestic practice is limited both by a lack of the corresponding information (especially in a regional cut), and absence of a technique of their calculation in a cut of the basic components of innovative potential. There is no also a scientific substantiation of necessary and sufficient number and structure of the indicators estimating innovative potential. Therefore it is necessary to pay more steadfast attention on the given questions in the conditions of formation of a global innovative society.

The literature:

1. Kokurin D.I. Innovative activity. - M, 2001, - 575c.
2. Minnikhanov R. N., Alexeyv V.V., Faizrachmanov D.I. Innovative management in agrarian and industrial complex. - M: Publishing house MSHA, 2003, - with. 432.
3. Lisin B.K., Fridljanov V. N. Innovative potential as the development factor. Interstate social and economic research//Innovations. 2003, №7.
4. Novitsky N. Innovatsionnyj way of development of economy//the Economist. 2003, №6.

УДК 338.242.4:339.9

Азарова А. О., Новіцька О. В., Гіль О. В.
**ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ**

Вінницький національний технічний університет

Всі країни в різній мірі беруть участь у розвитку зовнішньоекономічних зв'язків, що стимулює або обмежує розширення в цілому певних сфер господарювання, видів продукції й послуг. В Україні зроблено важливі кроки на шляху реформ зовнішньоекономічної політики, але це не стало реальним фактором впливу на оздоровлення економіки й забезпечення економічного росту. Відбулося різке падіння обсягів торгівлі із країнами ближнього й далекого зарубіжжя, експортні надходження залежать від вивозу товару, а імпортування призводить до витіснення вітчизняного виробника.

Проблема зовнішньоекономічного регулювання в Україні опрацьована в роботах С.П. Наливайченко, Д.М. Стеченко Л. І. Дідівської, Л. С. Головки, О. Дивовижного та інших, які вважають, що даний вид регулювання веде до збалансованості економіки, а отже є надзвичайно важливими на сучасному етапі [1-4].

Метою дослідження є обґрунтування важелів зовнішньоекономічного регулювання в Україні.

Об'єктом дослідження є зовнішньоекономічна діяльність як базова економічна категорія.

Сьогоднішня позиція України в світових зв'язках характеризується невідповідністю її економічних механізмів до високоефективних форм зовнішньоекономічного співробітництва.

Активізація України у світовому господарстві розкриває широкі перспективи для подальшого економічного розвитку, що виступає додатковим фактором росту. Це вимагає подальшого реформування національної системи регулювання зовнішньоекономічних зв'язків.

Експортна орієнтація економіки спрямована на визначення існуючих і потенційних конкурентних переваг виробників вітчизняних товарів, а також чинників, які їх формують. Конкурентноздатність національної економіки – це вирішальний критерій, який необхідно брати до уваги при вирішенні проблем розвитку зовнішньоекономічних зв'язків.

Основні напрямки інтеграції України у світову економічну систему передбачають:

1. Удосконалення форм, методів, принципів розвитку економічних, науково-технічних, валютно-фінансових, правових відносин господарювання.

2. Створення програмно-цілевих форм і методів координації міжнародних відносин.

3. Створення товарно-вартісних стандартів, що відповідають розвиненим країнам.

4. Побудову стійких міжнародних економічних відносин за допомогою банків, бірж і міжнародних центрів.

Ці напрямки розвитку, на наш погляд, здатні значно прискорити процес впровадження України у світову економічну систему.

Україні варто було б прагнути до налагодження тісних ділових стосунків з кредитно-фінансовими установами типу Європейського інвестиційного банку, який, до речі, вже надавав кредити для структурної перебудови економіки ряду країн Центрально-Східної Європи.

Але найбільші можливості криються в сфері потенційних приватних інституційних інвесторів, що вимагає від нас прийняття заходів стосовно створення в Україні сприятливих умов для діяльності філій та представництв банків країн Західної Європи з наданням їм повною мірою національного режиму, стимулювання створення в Україні небанківських фінансових установ – страхових компаній, інвестиційних і взаємних фондів тощо, зокрема через можливе створення спеціальних (вільних) економічних зон.

Важливу роль також грає валютне обмеження, яке спрямоване на

розширення розвитку зовнішньоекономічних зв'язків держави. У сфері зовнішньої торгівлі валютне обмеження вважається фактором стримування імпорту [4].

Одне з важливих економічних завдань для України – виявити своє місце у світовому господарстві, що відповідає потенціалу країни.

Конкуренція між країнами й суперечливі зіткнення національних економічних інтересів спричиняють необхідність використання інструментів державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності. До економічних інструментів регулювання імпорту належать: митні тарифи, податки й збори з імпортих товарів тощо [1].

Активна зовнішньоекономічна політика повинна бути головним діючим інструментом структурної перебудови економіки.

Висновки. Реформа зовнішньоекономічної політики сприяє росту економічної ефективності, якщо при цьому вирішуються такі проблеми:

- 1) недостатність уваги, приділяється впливу зовнішньоекономічних реформ на бюджет і макроекономічну стабільність;
- 2) вплив негативних зовнішніх факторів, тобто господарської кризи, політичної та соціальної нестабільності;
- 3) відсутність загальнонаціональної програми стимулювання експорту;
- 4) повільне створення регулятивної інфраструктури та правової бази;
- 5) високий рівень інфляції в українській економіці.

Література:

1. Дідківська Л. І., Головка Л. С. Державне регулювання економіки: Навч. пос. – К.:Знання, 2000. – 320 с.
2. Наливайченко С. М. Основи теорії державного регулювання економіки. – Сімферополь: Таврія, 2003. – 540 с.
3. Стеченко Д. М. Державне регулювання економіки. – К.: Вікар, 2003 – С 50 – 65.
4. Дивовижний О. Законодавчі принципи державної цінової політики й проблемні питання її реалізації в Україні // Економіка України. – 2005 - № 10 – С 48 – 53.
5. Азарова А. О. Становлення і розвиток господарського механізму України в умовах ринкової трансформації / А. О. Азарова, О. В. Гіль // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Господарський механізм: сутність, структура, подальше вдосконалення на сучасному етапі». – Полтава: РВЦ ПУСКУ, 2008. – С.105–107.
6. Азарова А. О. Інноваційно-інвестиційний розвиток України в контексті європейської інтеграції / А. О. Азарова // Матеріали регіональної науково-практичної конференції «Інноваційно-інвестиційна модель розвитку економіки Вінниччини». – 2004. – С.13–16.